

Γυναίκες: οι μαίες

της ειρήνης και της ελευθερίας

της ΥΒΕΤ ΝΑΧΜΙΑ-ΜΕΣΣΙΝΑ

Ποιος ξέρει την Σίφρα και την Πούα; Θα σας τις συστήσω. Η Σίφρα και η Πούα είναι επαγγελματίες μαίες, με μεγάλη πείρα, μεγάλη καρδιά και αγάπη για τη δουλειά τους, τις μητέρες και τα νεογνά που βοηθούν να έρθουν στον κόσμο. Γυναίκες ενωμένες με την γυναικεία τους υπόσταση, με τον Θεό, δυνατές και ατρόμητες. Αψηφούν την εντολή του Φαραώ να σκοτώσουν όλα τα νεογέννητα αγόρια και βρίσκουν μια έξυπνη δικαιολογία όταν ο Φαραώ τις επικρίνει. «Οι Ισραηλίτισσες είναι ενεργητικές και τα μωρά τους γεννιούνται πριν καν φτάσουμε.»

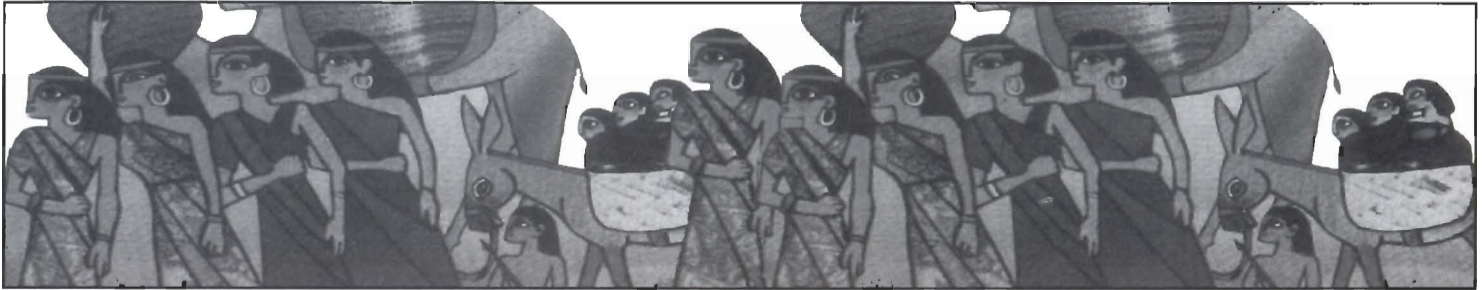
Αφού βλέπει ο Φαραώ πως οι Εβραίες γυναίκες μαίες και μητέρες δεν συνεργάζονται μαζί του στο έγκλημα ζητάει από το λαό του να το διαπράξει. Διατάζει να πετάνε στο ποτάμι τα αγόρια των Ισραηλιτών που γεννιούνται. Οι Ισραηλίτισσες ψάχνουν πώς να σώσουν τα παιδιά τους. Μία από αυτές καταφέρνει να κρύψει το αγοράκι της στο σπίτι τρεις ολόκληρους μήνες. Όταν μεγάλωσε και δεν κρυβόταν άλλο έβαλε το μωρό της σε ένα καλάθι που μόνωσε καλά ώστε να μην εισχωρήσει το νερό και το άφησε στο ποτάμι ενώ η κόρη της η Μύριαμ παρακολουθούσε από μακριά τι θα του συμβεί.

Στο μεταξύ στο ποτάμι είχε κατεβεί η κόρη του Φαραώ για το μπάνιο της. Είδε το καλάθι και ζήτησε στην υπηρέτρια της να της το φέρει. Το άνοιξε και είδε ένα αγόρι να κλαίει. Τον συμπόνεσε και είπε: «αυτό είναι ένα από τα παιδιά των Εβραίων».

Αψηφά την διαταγή του πατέρα της και αποφασίζει όχι μόνο να τον σώσει αλλά και να τον υιοθετήσει. Τον φωνάζει Μωσσή. Η Μύριαμ της προτείνει να της βρει μια γυναίκα να της το θηλάξει και πηγαίνει και φωνάζει ποιά; τη μητέρα τους. Δεν είναι καταπληκτικό; Ο Μωσσή βρίσκεται πάλι στη ζεστή αγκαλιά της μητέρας του Γιοχέβεντ. Σώζεται χάρη στις πολλαπλές παρεμβάσεις γυναικών. Εβραίων και Αιγυπτίων γυναικών που αψηφούν τον νόμο του βασιλιά ακούγοντας τη φωνή της καρδιάς τους.

Οι μαίες, η μητέρα, η αδελφή, η κόρη του Φαραώ, οι υπηρέτριες. Ένα φάσμα γυναικών από την ισχυρότερη κόρη του βασιλιά έως την μικρή Εβραία σκλάβα. Μια ανθρωπιά τις διαπερνάει όλες. Καμία δεν μπορεί να σκοτώσει ένα μωρό. Γυναίκες τόσο διαφορετικές ή μία από την άλλη, από άλλες κουλτούρες, κοινωνικά στρώματα, μόρφωση και ηλικίες που ανήκουν σε δύο αντιμαχόμενους μεταξύ τους λαούς και όμως όλες συνδράμουν στο να προστατεύσουν μια καινούρια ζωή ρισκάροντας τη δική τους.

Είναι όλες τους γυναίκες που προβάλλουν αντίσταση. Πώς; Με έναν μοναδικά γυναικείο τρόπο. Χωρίς όπλα, αιματοχυσίες ή ξυλοδαρμούς. Χωρίς βία. Ειρηνικά. Ακούγοντας και ακολουθώντας την εσωτερική τους φωνή, τη διαίσθηση τους, αυτό που κάθε κύτταρο του σώματος τους ξέρει, που η μήτρα τους φωνάζει «μην σκοτώσεις το παιδί».

Όλες είναι απαραίτητες για να σωθεί το παιδί αλλά την τελευταία λέξη έχει η κόρη του βασιλιά. Η κόρη του μεγαλύτερου εχθρού των Εβραίων γίνεται σύμμαχός τους. Έτσι απλά, χωρίς συζητήσεις, διαβουλεύσεις, συμβούλια, χωρίς καν να χρειαστεί ειδικό λόμπι για να την πείσει. Τον σώζει γιατί το θέλω της είναι φυσικό, επειδή και η κόρη του Αιγυπτίου βασιλιά είναι ενωμένη με την γυναικεία σοφία που υπάρχει βαθιά μέσα στο σώμα της.

Ποια είναι τα συστατικά της γυναικείας σοφίας; Αξιόλογες προσεγγίσεις από δύο διαφορετικές σκοπιές έχουν κάνει στα βιβλία τους η ψυχοθεραπεύτρια Clarissa Pinkola Estes στο *Women Who Run with the Wolves*, και η γυναικολόγος Christian Northrup, στο *Women's Bodies, Women's Wisdom*, που σας προτείνω ανεπιφύλακτα. Η Estes αναλύει μύθους και ιστορίες με επίκεντρο το αρχέτυπο της γυναίκας, ενώ η Northrup αναφέρεται στην ανατομία της γυναικείας σοφίας, βασισμένη στο γυναικείο σώμα. Και οι δύο μιλάνε για τη σημασία του *homing*: returning to oneself (επιστροφή στο σπίτι: επιστρέφοντας στον εαυτό) και της εσωτερικής καθοδήγησης. Όλες οι γυναίκες έχουμε γεννηθεί με τη γυναικεία σοφία ενσωματωμένη. Μερικές την ακούμε σαν εσωτερική θεά, ενώ άλλες την έχουμε ξεχάσει, καταπατήσει, αχρηστεύσει. Όμως αυτή είναι εκεί και μας περιμένει να ενωθούμε μαζί της ξανά. Ακούγοντάς την σεβόμαστε τον εαυτό μας, καλλιεργούμε τα

ταλέντα μας, προστατευόμαστε από λάθος επιλογές που μας απομακρύνουν από το κέντρο μας και εντέλει ζούμε την ζωή που θέλουμε πραγματικά.

Αλλά πώς να κρατήσεις τη φωνή ζωντανή όταν έχεις τόσες πολλές υποχρεώσεις; Τα παιδιά, το σπίτι, τη δουλειά, τις κοινωνικές υποχρεώσεις, και μια μακριά λίστα από πράγματα που πρέπει να γίνουν; Χρειάζεται χώρος. Χώρος φυσικός, χρονικός και ψυχικός ώστε η φωνή να παραμείνει ζωντανή. Χώρος να βρεθούμε μόνες με τον εαυτό μας ή με άλλες γυναίκες για να καλλιεργήσουμε το άκουσμα στη φωνή. Δεν είναι ούτε περιττό ούτε πολυτέλεια. Διότι μόνο ακούγοντάς την μπορούμε να αφουγκραστούμε τη σωστή κατεύθυνση, να εγκυμονήσουμε την προσωπική μας εξέλιξη, και να ακουμπήσουμε με τη ζωή μας τους γύρω μας.

Στην ιστορία μας η φαινομενικά τόσο απλή πράξη σωτηρίας του Μωυσή από τις γυναίκες που άκουσαν την εσωτερική τους φωνή αντί τη φωνή του βασιλιά της Αιγύπτου, άνοιξε το δρόμο προς την ελευθερία του εβραϊκού λαού. Μια ζωή ενός μωρού σώθηκε και η τύχη του εβραϊκού λαού άλλαξε δραματικά προς το καλύτερο.

Πολυαγαπημένες γυναίκες σας ευχαριστούμε. Εσείς που τιμήσατε την εσωτερική σας φωνή είστε στα μάτια μας οι μαίες της ειρήνης και της ελευθερίας. Ευχόμαστε να μάθουμε να την τιμάμε και εμείς σαν κι εσάς.

ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑΪ ΕΙΝΑΙ ΕΝΩΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΟΦΙΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΒΑΘΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ